

_____ dnia 20 maja 2015r.

Sygn. akt: OSD 14/15

Orzeczenie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych _____
z dnia 20 maja 2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger – Wierzbowska
Sędziowie: r. pr. Anna Miodońska
r.pr. Krystyna Skotowska - Tomkiewicz (sprawozdawca)

Protokolant: apl. radc. Dorota Walczyk

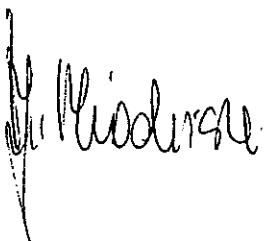
Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Jan Sztaba

po rozpoznaniu w dniu 20.05.2015 r., sprawy przeciwko radcy prawnemu _____
obwinionemu o to, że:

- działając jako pełnomocnik _____ w okresie po 28 czerwca 2012 roku _____, nie zawiadomił komornika sądowego o fakcie wypowiedzenia jemu pełnomocnictwa,
  - nie przekazał kwot uzyskanych od komornika bezpośrednio mocodawcy, lecz w dniu 9 lipca 2012 r. _____ z przysługującej mocodawcy wierzytelności bezzasadnie dokonał potrącenia swoich wierzytelności wobec _____, z pieniędzy należnych _____ przy czym radca prawny spowodował szkodę _____ w kwocie 6.704,00 złote,
- tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 Ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 637 j.t.). w zw. z art. 6 ust. 1, art. 28 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Uznaje radcę prawnego _____ winnym zarzucanych czynów i na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza obwinionemu karę nagany z ostrzeżeniem.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 1.187,80 zł obciąża obwinionego.

OSD 14/15

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] dnia 21.04.2014 r. skierował do wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] zamieszkałemu [REDAKTOWANO] o to, że działając jako pełnomocnik [REDAKTOWANO] w okresie po 28 czerwca 2012 roku [REDAKTOWANO], nie zawiadomił komornika sądowego o fakcie wypowiedzenia mu pełnomocnictwa, a nadto nie przekazał kwot uzyskanych od komornika bezpośrednio mocodawcy i w dniu 9 lipca 2012 r. [REDAKTOWANO] bezzasadnie dokonał potrącenia swoich wierzytelności wobec [REDAKTOWANO] z pieniędzy należnych [REDAKTOWANO] przy czym radca prawny spowodował szkodę [REDAKTOWANO] w kwocie 6.704,00 zł, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1, art. 28 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 Ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 637 j.t.).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Obwinionego łączyła umowa windykacji należności, na podstawie której firma [REDAKTOWANO] zlecała mu prowadzenie spraw sądowych oraz egzekucyjnych związanych z dochodzeniem roszczeń przysługujących zleceniodawcy lub jego kontrahentom. Obwiniony w sprawie przeciwko [REDAKTOWANO] występował jako pełnomocnik [REDAKTOWANO] gdyż nie doszło do cesji wierzytelności pomiędzy firmą [REDAKTOWANO] a umowa między tymi firmami miała charakter windykacyjny.

[REDAKTOWANO] wypowiedziała obwinionemu pełnomocnictwo w wyżej opisanej sprawie w dniu 22.06.2012 r. a w dniu 28.06.2012 r. zostało ono doręczone obwinionemu a zatem skutek wypowiedzenia nastąpił w dacie jego doręczenia. W tym czasie sprawa p-ko [REDAKTOWANO] była na końcowym etapie postępowania egzekucyjnego przed komornikiem sądowym. Obwiniony miał obowiązek o fakcie wypowiedzenia pełnomocnictwa poinformować komornika sądowego ale tego nie uczynił – z informacji pisemnej udzielonej przez komornika sądowego [REDAKTOWANO] wynika, że w aktach sprawy egzekucyjnej brak jest informacji obwinionego o wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Dowód:

- k - 8 pełnomocnictwo z 24.01.2012 r. do sprawy [REDAKTOWANO]
- k- 9 nakaz zapłaty z 18.04.2012 r. o sygn. [REDAKTOWANO]
- k- 10-11 wniosek egzekucyjny z 8.06.2012 r.,
- k- 14 pismo z 22.06.2012 r. [REDAKTOWANO] do obwinionego – wypowiedzenie pełnomocnictwa,
- k- 16 pismo wierzyciela do komornika z 27.06.2012 r.,
- k- 17 pismo komornika do [REDAKTOWANO] z 5.07.2012 r. pismo [REDAKTOWANO] do obwinionego z dnia 9.07.2012 r.,

Ponadto obwiniony nie przekazał [REDAKTOWANO] pełnej kwoty uzyskanej od komornika z egzekucji wobec [REDAKTOWANO] i z tychże należności dokonał potrącenia swoich wierzytelności wobec firmy Progres w kwocie 6.704,00 zł. Obwiniony w ramach umowy ze [REDAKTOWANO] mógł dokonywać potrąceń swoich należności ale potrącenia te nie mogły obejmować należności z innych spraw nie związanych bezpośrednio ze sprawami [REDAKTOWANO]. Obwiniony zignorował żądanie [REDAKTOWANO] wstrzymania czynności przez obwinionego i wydania na ich rzecz kwoty 6.704,00 zł.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] o sygn. akt [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] zasądzono od obwinionego na rzecz skarżącego kwotę 6704,00 zł. Sąd powszechny w uzasadnieniu tego wyroku stwierdził, że obwinionego łączył ze skarżącym stosunek pełnomocnictwa z dnia 24 stycznia 2012 r. Sąd ów dokonał także oceny umów zawartych pomiędzy skarżącym a [REDAKTOWANO] ustalając, że umowa pomiędzy nimi w

OSD 14/15

zakresie dłużnika – [REDAKTOWANE] miała charakter umowy windykacyjnej i nie doszło do umowy cesji tej wierzytelności. Sąd także ustalił, że pełnomocnictwo udzielone obwinionemu przez skarżącego na skutek pisma skarżącego z dnia 22.06.2012 r. wygasło. Dalej sąd powszechny ustalił, że skarżący o wypowiedzeniu pełnomocnictwa zawiadomił komornika sądowego natomiast obwiniony nie zawiadomił komornika o wypowiedzeniu pełnomocnictwa mimo, że taki obowiązek na nim spoczywał.

W efekcie z winy obwinionego [REDAKTOWANE] poniosła szkodę w kwocie 6.704,00 zł.

Dowód: k- 215-221 wyrok SO [REDAKTOWANE] z dnia 12.03.2015 r. [REDAKTOWANE] oddalający apelację obwinionego,

k- 125-127 pismo obwinionego oraz dowód przelewu

k- 17 pismo komornika do [REDAKTOWANE] z 5.07.2012 r. pismo [REDAKTOWANE] do obwinionego z dnia 9.07.2012 r.,

k 18- 21 ostateczne wezwanie do zapłaty z 10.07.2012 r. z dowodem doręczenia,

k-54-55 umowa windykacji należności z 20.07.2011 r.

k- 56-57 umowa o współpracy z dnia 12.12.2011 r.,

k-125-127 pismo obwinionego z 5.08.2014 r. z informacją o przelewach na konto [REDAKTOWANE] z tytułu sprawy [REDAKTOWANE] oraz potwierdzenie przelewu z dnia 9.07.2012 r.

k- 131-148 wyrok Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 17.06.2014 r. o sygn. [REDAKTOWANE] wraz z uzasadnieniem,

k- 206-211 umowa z dnia 24.01.2012 r. pomiędzy [REDAKTOWANE] windykacji należności ,

k- 212 pismo Komornika Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 9.03.2015 r. o braku w aktach komorniczych informacji od obwinionego o cofnięciu pełnomocnictwa.

Obwiniony przyznał na rozprawie przed OSD OIRP [REDAKTOWANE] w dniu 20.05.2015r., że o fakcie wypowiedzenia pełnomocnictwa nie zawiadomił komornika, jednakże z uwagi na to, że postępowanie egzekucyjne zakończyło się wcześniej wyjaśniał, że w dniu 28 czerwca 2012 r., tj. w dacie wpływu wypowiedzenia pełnomocnictwa do Kancelarii (czwartek) przebywał poza siedzibą Kancelarii, przed Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE], a następnego dnia (piątek) od rana brał udział w rozprawie przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE], z uwagi na przesłuchanie kilku świadków powrócił do Kancelarii około godz 13:00, wówczas dowiedział się o wypowiedzeniu pełnomocnictwa i zlecił pracownikowi sporządzenie stosownego pisma do Komornika o wypowiedzeniu pełnomocnictwa, pismo zostało przygotowane do wysyłki. W poniedziałek 02 lipca 2012 miało zostać wysłane, ale wówczas dowiedział się, że cała kwota uzyskana z egzekucji wpłynęła już na jego konto. Od Komornika dowiedział się telefonicznie, że egzekucja została zakończona wobec spłaty, dlatego uznał wysłanie zawiadomienia o wypowiedzeniu pełnomocnictwa za bezcelowe.

Środki, które wpłynęły na jego rachunek, obwiniony przekazał na rachunek firmy [REDAKTOWANE], ponieważ miał z nimi umowę o zastępstwo procesowe, a przekazał je dlatego, że firma [REDAKTOWANE] miały podpisaną między sobą umowę o współpracy w zakresie odzyskiwania należności, a obwiniony był pełnomocnikiem zarówno [REDAKTOWANE] jak i [REDAKTOWANE] skoro więc zlecenie przyszło z firmy [REDAKTOWANE] uznał za zasadne przekazanie środków na rachunek firmy [REDAKTOWANE] zaś [REDAKTOWANE] – który od stycznia 2012 r. był równocześnie [REDAKTOWANE] spółki [REDAKTOWANE] poinformował go, że praktyka przekazywania należności na rachunek spółki [REDAKTOWANE] cały czas obowiązuje. Była to ustna rozmowa, obwiniony nie ma na to dowodu, było to podtrzymanie poprzednich warunków współpracy, wszystkie środki w poprzednich sprawach przekazanych mu przez [REDAKTOWANE] do prowadzenia były przekazywane zawsze na rachunek [REDAKTOWANE].

OSD 14/15

Zarówno [REDAKTOWANE] jak i [REDAKTOWANE] pilnowali, aby nigdy nie wysyłać pieniędzy do klienta, z pominięciem [REDAKTOWANE].

Obwiniony wyjaśnił też, że konkretnych cesji w tym przedmiocie nie było, była to praktyka stosowana w obu firmach od samego początku. Po zakończeniu sprawy sądowej z powództwa [REDAKTOWANE] przeciwko obwinionemu o zwrot kwot uzyskanych z egzekucji KMO 274/12 prowadzonej przez Komornika [REDAKTOWANE] obwiniony uścił na rzecz pana [REDAKTOWANE] wszystkie kwoty zasądzone przez Sąd, niezwłocznie, na drugi dzień po wyroku.

Obwiniony na rozprawie przez OSD w dniu 20.05.2015 r. wniósł o uniewinnienie, z powodów, jakie wskazał, dodatkowo powołując się na fakt, iż zgodnie z przepisami w ciągu 2 tygodni po otrzymaniu wypowiedzenia pełnomocnictwa obowiązany jest dokonywać czynności w imieniu i na rzecz swojego mocodawcy, dla zabezpieczenia jego interesów. Wskazuje także, że złożenie skargi jest nadużyciem ze strony pana [REDAKTOWANE] ponieważ jako [REDAKTOWANE] nie podejmował żadnych czynności zmierzających do rozliczenia się z Kancelarią, co więcej wyprowadził cały majątek ze [REDAKTOWANE] na swoją rzecz. Wskazuje to na intencjonalne działanie pana [REDAKTOWANE], ponieważ zlecenie sprawy zostało dokonane formalnie przez firmę [REDAKTOWANE] a nie [REDAKTOWANE].

Dowód: k 254-255 protokół z rozprawy - zeznania obwinionego w dniu 20.05.2015

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zasługuje na uwzględnienie. Uznając radcę prawnego [REDAKTOWANE] winnym zarzucanego mu czynu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie nasuwa żadnych wątpliwości a czyn wyczerpuje znamiona naruszenia art. 28 ust. 5 i ust. 6 oraz art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2014 r. poz. 637) poprzez zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz naruszenie zasad etyki radcy prawnego.

Wymierzając karę dyscyplinarną nagany OSD miał na uwadze następujące okoliczności: Postępowanie w niniejszej sprawie wykazało, że obwiniony świadomie nie poinformował komornika, iż klient wypowiedział mu pełnomocnictwo a nawet pobrał w imieniu klienta nienależne wynagrodzenie w kwocie 6.704,00 zł i zwrócił je dopiero po wyroku Sądu Apelacyjnego, powodując w tej kwocie szkodę na rzecz [REDAKTOWANE].

Radca prawny przyjmując pełnomocnictwo do prowadzenia spraw klienta, swoją działalność z tym związaną był obowiązany wykonywać z należytą starannością i mieć na uwadze interes klienta, a nie własny.

Obwiniony – jak wyjaśnił Sądowi na rozprawie -- zgodnie z przepisami w ciągu 2 tygodni po otrzymaniu wypowiedzenia pełnomocnictwa obowiązany jest dokonywać czynności w imieniu i na rzecz swojego mocodawcy, dla zabezpieczenia jego interesów.

Dowód: k 254-255 protokół z rozprawy - zeznania obwinionego w dniu 20.05.2015

Obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] zdaje się nie rozumieć sensu przepisu art.94 § 2 kodeksu postępowania cywilnego o treści:

„Adwokat lub radca prawny, który wypowiedział pełnomocnictwo, obowiązany jest działać za stronę jeszcze przez dwa tygodnie, chyba że mocodawca zwolni go od tego obowiązku. Każdy inny pełnomocnik powinien, mimo wypowiedzenia, działać za mocodawcę przez ten sam czas, jeżeli jest to konieczne do uchronienia mocodawcy od niekorzystnych skutków prawnych.”

Przepis ten jednak ma zastosowanie, kiedy radca prawny po wypowiedzeniu pełnomocnictwa działa dwa tygodnie **w interesie swojego klienta.**

OSD 14/15

Działanie radcy prawnego, wyżej opisane, nie było *zabezpieczeniem interesów* lecz było działaniem na niekorzyść klienta i spowodowało u niego szkodę w wysokości kwoty 6.704,00 zł pobranej nienależnie przez radcę prawnego [redacted].

To postępowanie uzasadnia zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 637 j.t), art. 28 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 i 2 ustawy poprzez zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz naruszenie zasad etyki radcy prawnego.

Wobec tego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [redacted] uznał radcę prawnego [redacted] winnym zarzucanych czynów i na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, art. 28 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 637 j.t) wymierzył obwinionemu karę nagany z ostrzeżeniem.

Obwiniony na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych został obciążony kosztami postępowania w kwocie 1.187,80 zł.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Orzeczenie nie jest prawomocne

Od niniejszego orzeczenia służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem OSD we Wrocławiu w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.

Wrocław, dnia 7 lipca 2015r.

OSD 14/15

Postanowienie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 7 lipca 2015r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger – Wierzbowska

Sędziowie: r. pr. Anna Miodońska

r.pr. Krystyna Skotowska - Tomkiewicz (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, sprawy w przedmiocie sprostowania uzasadnienia orzeczenia z dnia 20 maja 2015r. sygn. akt OSD 14/15, wydanego przeciwko

na podstawie art.105 § 1 k.p.k. w zw. z art. 70³ Ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 637 j.t.)

Postanawia

1.Sprostować z urzędu oczywistą omyłkę pisarską w uzasadnieniu do orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych Wrocławiu, wydanego w dniu 20 maja 2015r. w sprawie sygn. akt OSD 14/15 w ten sposób, że na str. 3 uzasadnienia orzeczenia, w miejsce błędnego: „Obwiniony radca prawny” wpisać „Obwiniony radca prawny”.

2.Sprostować z urzędu oczywistą omyłkę pisarską w uzasadnieniu do orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych Wrocławiu, wydanego w dniu 20 maja 2015r. w sprawie sygn. akt OSD 14/15 w ten sposób, że na str. 3 uzasadnienia orzeczenia, w miejsce błędnego: „art. 28 ust. 5 i ust.6” wpisać „art. 28 ust. 1 i 3”.

Uzasadnienie

1.Zgodnie z art.105 § 1 k.p.k. oczywiste omyłki pisarskie w uzasadnieniu można sprostować w każdym czasie. Za oczywistą omyłkę przyjmuje się taką, która ma charakter techniczno-pisarski, jej popełnienie nie budzi żadnych wątpliwości, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest efektem nieuwagi a do jej dostrzeżenia wystarczy zapoznanie się z treścią dokumentu, którego dotyczy. Ocena, czy dana omyłka co do personaliów oskarżonego może być sprostowana w trybie art. 105 k.p.k. powinna być dokonana na tle niepowtarzalnych okoliczności konkretnej sprawy (uchw. SN (7) z 28.03.2012r I KZP 24/11, OSNKW 2012 nr 4 poz. 35).

W sentencji orzeczenia z dnia 20 maja 2015 r. sygn. akt OSD 14/15 tożsamość obwinionego została określona prawidłowo. W uzasadnieniu orzeczenia wielokrotnie ujęte też zostało prawidłowe oznaczenie imienia i nazwiska obwinionego – . Jedynie na

str.3 uzasadnienia błędnie wpisano imię obwinionego: [redacted] zamiast [redacted]
Popęlnienie tej omyłki, nie stwarza jednak żadnych wątpliwości odnośnie ustalenia tożsamości obwinionego. Omyłka ta ma zatem charakter omyłki pisarskiej, nie merytorycznej. Jak wynika z okoliczności sprawy - bład dotyczył tylko kolejnego wskazania w uzasadnieniu imienia obwinionego, a nie ustalenia jego tożsamości.

2.W sentencji orzeczenia z dnia 20 maja 2015 r. sygn. akt OSD 14/15 podstawa prawna „popęlnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 Ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 637 j.t.) w zw. z art. 6 ust. 1, art. 28 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego” została określona prawidłowo. W uzasadnieniu orzeczenia na str.3 uzasadnienia błędnie wpisano „art. 28 ust.5 i ust.6”zamiast „ art. 28 ust. 1 i 3” Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Popęlnienie tej omyłki nie stwarza jednak żadnych wątpliwości odnośnie ustalenia podstawy prawnej orzeczenia, wynika jedynie z nieuwagi piszącego. Omyłka ta ma zatem charakter omyłki pisarskiej, nie merytorycznej. Jak wynika z treści wyroku, jego podstawą prawną jest art. 28 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.